

[Poulsgaard]

Imidlertid forekommer argumentationen bag Birkelunds udtalelser overbevisende, når han henviser til, at de bøger, som er blevet stjålet, i vidt omfang har været af en karakter og været placeret på steder, hvor man alene kan finde frem til dem med aktiv bistand fra en eller flere fra personalet. Har Birkelund objektivt ret heri, tiltrænges, at ministeren også klart siger til, så han kan få den fornødne støtte og opbakning. Det er jo åbenbart en fuldstændig fejlsluttelse, personalets tillidsrepræsentanter lægger til grund, når de driver hetz mod deres chef og vil hindre ham i offentligt at sige, hvad der for ham står som sandheden. Det personale, som tillidsrepræsentanterne repræsenterer, kan heller ikke være tjent med, at den eller de dårlige elementer, der findes blandt dem, skal dækkes af deres tillidsrepræsentanter.

Skulle der omvendt for ministeren foreligge nogen som helst plausibel forklaring på, at Birkelund har uret, og at hans - bl. a. i TV-Avisen den 6. ds. - fremlagte, overbevisende argumentation er uholdbar, må det også være ministerens pligt i en sag, der i den grad med rette har offentlighedens bevågenhed, at meddele klart, hvilke fejl der er i Birkelunds angivender.

Besvarelse (8/8 78):

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Jeg skal indledningsvis oplyse, at rigsrevisionens beretning, som jeg netop har haft lejlighed til at studere nærmere, vil blive gjort til genstand for en drøftelse en af de nærmeste dage mellem rigsbibliotekaren, hans nærmeste medarbejdere og mig.

Jeg agter under denne drøftelse bl. a. med rigsbibliotekaren at drøfte, på hvilket grundlag han har fremsat den i spørgsmålet omtalte udtalelse, og vil derefter tage endelig stilling vedrørende dette punkt.

På det nuværende grundlag kan jeg kun udtale, at der muligvis kan siges at være en vis formodning for, at en eller flere af de personer, der har været impliceret i tyverierne, må have været sagkyndige, stedkendte folk; men disse kan jo f. eks. have været udefra kommende lånere, hvis det viser sig, at rigsrevisionen har helt eller delvis ret i, at heller ikke de interne sikkerhedsforhold (herunder f. eks. aflåsning af døre mellem flere

lokaleenheder) har været aldeles effektive, således at besiddelse af en bestemt nøgle viser sig ikke at have været nødvendig for at skaffe sig adgang til visse af lokalerne.

Til *miljøministeren* (8/8 78) af:

Pilgaard Andersen (FP):

»Finder ministeren det rimeligt at pålægge mindre erhvervsfolk tvungen brug af statsautoriseret eller registreret revisor til at kontrollere statsafgiften på 35 øre pr. kubikmeter råstof, og mener ministeren ikke, at det inden lovens ikrafttræden den 1. august d.å. burde have været afklaret, om afgiften skal belægges med moms?«

(Spm. nr. 1104).

Begrundelse.

Der henvises til Jyllands-Posten af 30. juli d.å., hvoraf fremgår, at råstofudvinding, undergrundsmaterialer, bliver pålagt større udgifter, fordi producenterne for fremtiden skal gøre brug af statsautoriserede/registrerede revisorer, hvilket jeg finder urimeligt, da det vil medføre merudgifter for de erhvervsdrivende på omkring 5.000-10.000 kr. årligt.

De omtalte ekstraudgifter til revisionen vil jo medføre højere råstofpriser, hvilket igen vil påføre staten ekstraudgifter, da stat og kommuner jo er de overvejende aftagere af f. eks. sand og grus som anført i Jyllands-Posten.

Det er beklageligt, at der ikke foreligger klare retningslinjer med hensyn til, om de 35 øre skal belægges med moms, da loven træder i kraft den 1. august d.å., og at erhvervsfolk, som skal administrere loven under ansvar, ikke kan få klar besked.

Besvarelse (15/8 78):

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Til besvarelse af spørgsmålet vedlægger jeg et af fredningsstyrelsen udarbejdet notat, som jeg kan henholde mig til.

Notat om spørgsmål nr. 1104 fra Pilgaard Andersen til miljøministeren om råstofafgiften.

Afgiftsordningen omfatter alle virksomheder, der indvinder eller importerer mere end 1.000 m³ råstoffer om året. Denne afgrænsning medfører bl. a., at mindre virksomheder